

Uzasadnienie

W swej skardze z dnia 29 stycznia 2014 roku skarżąca wnosi, że dnia 03 lipca 2013 roku złożyła skargę, datowaną na 20 czerwca 2013 roku, na działalność pani Dyrektor Publicznego Przedszkola nr 1 w Kobyłce. Choć pismo to – zatytułowane „skarga” – zawiera elementy utrudniające jego identyfikację jako skargę w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego (np. pytania do Burmistrza, sugerujące konieczność udzielenia na nie odpowiedzi, zarzuty bardzo luźno związane ze statutowymi obowiązkami Dyrektor Przedszkola) część Komisji, oparłszy się na orzecznictwie sądów w tym zakresie, przychyliła się do zdania skarżącej, że pismo owo było skargą.

W związku z powyższym rozpatrzenie przez Burmistrza Miasta Kobyłka powyższego pisma i udzielenie na nie odpowiedzi, bez przekazania go Radzie Miasta należy uznać za niezgodne z art. 229 pkt 3. oraz art. 231 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wyżej wymieniona skarga została złożona do Burmistrza Miasta Kobyłka, a następnie zadekretowana przez ówczesnego Sekretarza Miasta panią Karinę Jaźwińską do Zespołu Radców Prawnych (ówczesnego Biura Kadr, Płac i Obsługi Prawnej) w celu wydania opinii co do kwalifikacji czy powyższe pismo posiada znamiona skargi. Po uzyskaniu opinii, że powyższe pismo skargą nie jest Burmistrz Miasta udzielił odpowiedzi na podnoszone w nim kwestie.

Komisja Rewizyjna analizując zapisy Kodeksu postępowania administracyjnego i wyroki wydawane przez Naczelny Sąd Administracyjny w analogicznych sprawach stwierdza, iż cyt: „ustawodawca nie ograniczył przedmiotu skargi. Osoba wnosząca skargę powinna wskazać jedynie przedmiot swojego niezadowolenia i podmiot, którego jej zdaniem błędne lub nieprawidłowe działania są powodem złożenia skargi” Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 stycznia 2013 r. I OSK 1762/12, oraz że cyt: „przedmiotem skargi może być zatem każda negatywna ocena działalności podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa lub innego podmiotu, np. organizacji społecznej, któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej, oraz ich pracowników i funkcjonariuszy.” Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2012 r. I OSK 717/12.

Biorąc pod uwagę zapisy art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, iż przedmiotem skargi może być „...naruszenie interesów skarżących” należy – w ocenie części Komisji – uznać pismo skarżącej z 03 lipca 2013 za skargę, a jako takie winno ono zostać przekazane – zgodnie z art. 231 Kodeksu postępowania administracyjnego – organowi właściwemu do jego rozpatrzenia zawiadamiając o tym Skarżącego.

Organem właściwym do rozpatrywania skargi na kierowników gminnych jednostek administracyjnych zgodnie z art. 229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego jest rada gminy. W związku z tym – jak twierdzi część Komisji – należy uznać, że zostały naruszone zapisy art. 229 i 231 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Jednocześnie część Komisji przychyliła się do punktu widzenia prezentowanego i podtrzymywanego w kolejnych opiniach i na posiedzeniach Komisji przez radcę prawnego Urzędu Miasta, że zarzuty skierowane w piśmie z 3 lipca 2013 roku nie spełniają kryteriów skargi z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego. Stąd wynika, że skargę z dnia 29 stycznia 2014 roku na nieprzekazanie Radzie Miasta pisma z dnia 3 lipca 2013 roku należy uznać za bezzasadną.

W wyniku braku rozstrzygnięcia w głosowaniu Komisja nie wypracowała jednolitego stanowiska w sprawie przedłożonej 29 stycznia 2014 roku skargi. Należy także zaznaczyć, że ocena Komisji Rewizyjnej, odnosiła się jedynie do ewentualnego niewłaściwego trybu załatwienia sprawy z dnia 03 lipca 2014 roku, a nie do kwestii w niej poruszanych.

Łukasz Łukaszewski
Piotr Jędrzejko
Andrzej Górecki